

Збірка документів про Героїв Небесної Сотні
Революції Гідності та військ, які замирили в зоні
антимілітарної операції на сході України з
Тернопільськими

ПАПКА

ДЛЯ

паперів

47

Збірка про Руслана Мисюку, пенсіонера
с. Верхівці Тернопільського району Тернопільської
області, який замирило 11 липня 2014 року у зоні
проверення антимілітарної операції на сході України.
З ілюстраціями-ресурсів. Чоловічий документ

Україні дати: 30 липня 2014 р.

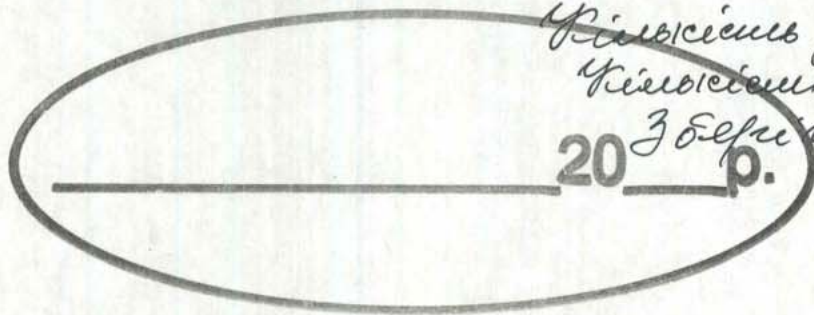
01 серпня 2014 р.

Кількість документів: 2

Кількість аркушів: 3

Зберегти: покидько

20 р.

В АТО загинув ще один військовий з Тернопільщини, батько двох дітей

30/07/2014 1

На Тернопільщину планують доставити тіли загиблого під
еленопіллям Руснака Миколи. 11 липня він у складі 24-ї окремої механізова
ригади потрапив під обстріл «Градом» з боку російського кордону.

Лише зараз, після проведення усіх потрібних експертиз, його т
ентифікували. Про це «Погляду» повідомили джерела, наближені до роди
йськовослужбовця.

Руснак Микола Ігорович, родом з села Верхівці Гусятинського райо
батько двох дітей. Наймолодшому немовляті – 9 місяців.

У вересні цього року загиблomu мало б виповнитися 39 років.

В тернопільському обласному військовому комісаріаті детал
формації щодо прибуття на батьківщину тіла загиблого наразі не мають

Проте запевняють, що навіть якщо транспортування тіла захисн
країни уже заплановане, точна дата та час прибуття стануть відомими
аніше ранку 31 липня. Окрім того, кажуть, що швидше за все, загибл
оставлять літаком – в місцевий аеропорт.

У військовий комісаріат Гусятинського району, звідки й б
ризваний Микола Руснак, наразі не вдалося додзвонитися. Тому офіційн
дтвердження інформації про транспортування тіла наразі немає.

Громадськість міста планує вшанувати пам'ять відважного земля
ому з нетерпінням очікує звісточки з обласного комісаріату про місце
одину прибуття тіла Руснака Миколи.

<http://zz.te.ua/v-ato-zahynuv-sche-odyn-vijskovyj-z-ternopilschyny-batko-dvoh-ditej/>

Тернопільщина прощалась з бійцем Миколою Руснаком, який загинув під Зеленопіллям

04.08.2014

Тернопільщина 2 серпня проваджала в останню путь ще одного героя – Миколу Руснака із Гусятинського району. Він загинув 11 липня під час обстрілу «Градом» із боку російського кордону під Зеленопіллям.

Микола Руснак залишив двоє дітей, донечці Софії всього 9 місяців, сину Миколі – 12 років. Перед смертю 10 липня чоловік телефонував дружині та просив поцілувати дітей, пригадує його мати Ярослава Садовська.

«Микола умів знайти вихід із будь-якої ситуації. Не можу досі повірити, що він загинув, – говорить пані Ярослава. – Син мав добру душу, був відповідальним і завжди дотримував свого слова. Ніколи він не ховався за чужі плечі. Коли отримав повістку, не вагаючись пішов захищати країну. Микола надзвичайно цінував дружбу. Напередодні обстрілу він знаходився у лікарні. Але не закінчивши лікування, поїхав у Зеленопілля допомагати своїм побратимам».

Миколі Руснаку було 38 років, родом він – із села Лощинівка Тербовлянського району. В ранньому віці Микола втратив батьків і потрапив в інтернат. Пізніше працював на Тернопільській меблевій фабриці, де зустрів пані Ярославу Садовську. Жінка замінила хлопцю матір. Після одруження Микола переїхав у село Верхівці Гусятинського району. Односельці пам'ятають його як зразкового сім'янина, а також людину, яка завжди приходила на допомогу.

«Пригадую, як перед від'їздом Микола заходив попрощатись, – розповідає родичка Миколи Галина Гладій. – Він ніколи не відмовляв іншим у допомозі. Міг покинути власні справи, щоб виручити. Коли поїхав у зону АТО, часто дзвонив нам. Казав, що мріє побачити, як почне ходити його донечка Софійка. Та не судилося... Ми знали, що він брав участь у боях під Зеленопіллям. Тому з 11 липня для нас настали тривожні дні. Ми слідували за новинами та чекали на списки загиблих під Зеленопіллям. Через три тижні прийшла сумна звістка про смерть Миколи. Але герої не вмирають!»

Прощання з такими людьми, як Микола Руснак, має закласти у кожному із нас бажання до змін, зазначив у поминальній проповіді отець

Володимир – священнослужитель УГКЦ села Верхівці.

«Ми не можемо вийти з цього подвір'я такими, якими були вчора, наголосив отець Володимир. – Любов до України – це не лише вишита сорочка і патріотичні пісні. Кров проливається за те, щоб ми навчались, працювали та виховували своїх дітей по-іншому. Пам'ятаймо, що війна іде не тільки на Сході. І кожен із нас має стати її активним учасником».

<http://faktor.te.ua/2014/08/ternopilschyna-proschalas-z-bijtsem-mykoloyu-rusnakom-yakuj-zahynuv-pid-zelenopillyam/>